

Andorra no aixecarà el secret bancari

Mentre l'OCDE demana harmonització fiscal i intercanvi d'informació bancària i amenaça amb sancions, el govern andorrà assegura que el secret bancari no desapareixerà.

ALVAR VALLS

El petit país del Pirineu no guanya per ensurts. L'últim front obert, que ha arribat quan l'anomenada "crisi del tabac" ja està pràcticament tancada en relació amb l'exterior europeu —del contraban de tabac a gran escala s'ha tornat als nivells tradicionalment tolerats pels països veïns—, porta el segell de l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE), amb seu a París. La darrera setmana l'OCDE ha fet públic un informe en què inclou Andorra en la llista negra dels paradisos fiscals, tot donant un termini d'un any, fins al 31 de juliol de 2001, perquè s'adopti una fiscalitat harmonitzada i es prenguin altres mesures, com l'intercanvi d'informació sobre subjectes fiscals, és a dir, pla i ras, i entre altres coses, l'aixecament del secret bancari.

L'informe de l'OCDE ha

El govern andorrà, en un intent d'harmonització, prepara impostos indirectes en el sector financer.

arribat pocs dies després que el Grup d'Acció Financera (GAF), integrat per vint-i-nou països de la mateixa organització més la Comissió Europea i el Consell de Cooperació del Golf, divulgues una altra llista, molt més tenyida de negre, que comprèn els països que no cooperen en la lluita contra el blanqueig de diners de procedència il·lícita, llista que no inclou Andorra. Però el fet de no figurar en aquesta llista, fruit indubtable de les rigoroses mesures preventives i de col·laboració internacional que prenen des de fa molts anys tant l'administració com el sector bancari andorrà, no exclou la preocupació amb què es veu no solament la classificació del país com a paradís fiscal sinó l'últimàtum donat per l'OCDE.

Les reaccions a l'informe de l'organització internacional no s'han fet esperar. Marc

Forné, cap de govern, ha titllat d'injusta la inclusió del país a la llista, ja que, a criteri de l'executiu, la fiscalitat *sui generis* del país només beneficia els seus residents, i no existeixen, com als altres països qualificats de paradisos, les societats *off-shore*, aquelles que instal·len la seu en un paradís fiscal per aprofitar-ne els avantatges impositius i no pas per establir-hi les seves plantes de producció. Anant més enllà, el cap de govern andorrà ha assegurat amb rotunditat que no hi haurà intercanvi d'informació bancària i ha qualificat d'"absurd" el plantejament en un moment en què altres països europeus no qualificats de paradisos venen aquest tipus d'informació.

L'enrenou arriba en un moment en què, a la recta final de l'actual legislatura que expira el febrer vinent, el Consell General o Parlament andorrà

té en tràmit un paquet de projectes legislatius, presentats pel govern, que crearà figures impositives inexistents fins ara, com l'impost de transmissions patrimonials entre vius, l'impost indirecte del sector financer que ha estat vivament contestat per la banca, que des de fa anys ja paga un cànon gremial anual i un impost general indirecte per al sector serveis.

En lenta transició, Andorra, que el 1993 es va dotar d'una Constitució política que va portar la separació de poders, va fent, ensurt rere ensurt, allò que s'ha anomenat la "constitució econòmica". En aquesta metamorfosi, que al capdavant comporta una pèrdua de privilegis, aquest David vigilat pels seus Goliats veïns no sempre comprensius amb les especificitats d'un petit estat, mira de salvar tants mobles com pot.